

111

Proces de insultă și calomnie între vecine (așa-numita „crimă de mahala”).

Martorul:

– Eu nu am asistat la incident, am venit după aceea. Partea vătămată era foarte indignată, plângea și le spunea tuturor: „auzi, nemernica, să mă facă pe mine «curvă», să-mi zică ea mie așa ceva!...”

Președintele:

– Dumneavoastră ați vorbit cu partea vătămată?

Martorul:

– Da, am căutat s-o liniștesc. I-am spus: „Lasă, madam Georgescu, că și eu sunt la pensie de douăzeci de ani și lumea tot «domnu` colonel» îmi zice ...”

112

La o judecătorie din Ardeal, partea vătămată constituită parte civilă, relatând des-

pre prejudiciul suferit în urma agresiunii, se adresa judecătoarei cu formula: „doamna pricuror”. Și dă-i cu „doamna pricuror” în sus, „doamna pricuror” în jos, până când, exasperată, judecătoarea îi spune:

– Vă rog să vă adresați corect, cu „onorată instanță” sau „doamnă președintă”, pentru că eu sunt judecător ...

– Apăi lasă, dragă, că ești tânără și ai timp să ajungi și *pricuror* ...

113

Maestrul A., care s-a pensionat recent la o vârstă venerabilă (îl salut cu simpatie din acest colț de pagină), pleda, după 1990, întotdeauna de partea proprietarilor depozedați de bunuri în timpul regimului comunist. Exista, de fiecare dată, un anumit tipic al pledoariei, care dura fix 40 de minute și era structurată într-o schemă riguroasă. Obişnuia, pe la... minutul 30 să facă referire la „regimul criminal adus la putere de

tancurile sovietice” (ceea ce, în trecut fie spus, nu este deloc departe de adevăr). Auzindu-l pledând aproape în fiecare ședință la Înalta Curte, ordinea argumentelor și înlănțuirea chestiunilor de drept îmi deveniseră binecunoscute.

Odată, deși recursul scris al părții adverse era foarte „subțire”, iar aceasta nici nu se prezentase, maestrul, cu voce domoală, și-a început pledoaria obișnuită.

Erau pe listă în acea ședință peste 80 de dosare. Sala plină, avocați și justițiabili tensionați. După vreo 20 de minute, am îndrăznit:

„– Maestre, poate vă comprimați un pic pledoaria, măcar peste partea cu tancurile sovietice să treceți...”

S-a oprit o clipă, m-a privit ușor contrariat, apoi mi-a spus: „Desigur, domnule Președinte...” Și a reluat exact de unde rămăsesse. Iar peste 10 minute au apărut, punctuale, și tancurile sovietice ...

Când a terminat, ne-am mulțumit reciproc și m-am uitat discret la ceas: exact 40 de minute!

114

Distinsa judecătoare I. N. de la Curtea de apel București obișnuia ca în ședință să facă dese referiri la Codul de procedură civilă. Odată i-a spus unui avocat care bătea câmpii, inventând excepții de procedură sui-generis: „Domnule avocat, încetați să mai susțineți chestiile astea, că ne crapă Codul de procedură civilă ...”

Într-o altă ședință îi spune maestrului M., ce abuza de trimiteri la texte din același Cod: „Domnule avocat, nu mai citați atâtea articole, avem și noi Codul de procedură civilă ...”

La care M., enervat și prost dispus, îi dă replica:

„— Păi atunci n-ar strica să-l mai și deschideți din când în când! ...”

115

Partea vătămată susține că a fost violată de 2 ori la rând, în dormitorul conjugal, de un necunoscut.

Procurorul care o audiază este tot mai nedumerit:

– Cum a fost posibil să vă violeze de 2 ori?! Hai, o dată mai zic, dar apoi?! ...

– Domnu' procuror, eu dormeam și prima dată am crezut că e soțul meu. De-abia când a-nceput a doua oară, mi-am dat seama că nu putea fi soțul și am țipat...

116

În pofida afișelor, a îndemnurilor repetate ca telefoanele mobile să fie închise în sala de ședință, rar trece un sfert de oră fără să sune unul. Stânjenți, nefericiții apelați încearcă să oprească soneria cât mai repede posibil, se precipită să iasă din încăpere cu un aer vinovat ori să ascundă telefonul te miri unde.

Mulți colegi judecători reacționează în astfel de momente pe un ton ridicat, apostrofându-i pe cei în cauză sau chiar evacuându-i.

În ce mă privește, preferam să iau un aer foarte binevoitor și să le spun, amabil: „Acum, dacă tot nu l-ați oprit, nu vă jenați, vorbiți, nu contează, poate e ceva important, poate v-au sunat Sarkozy sau madam Merkel, nu se face să nu le răspundeți ...”

Iar stacojiul din obrajii celor tratați cu atâta blândețe e semnul sigur că în viitor vor verifica de 10 ori dacă și-au închis mobilul.

Și, în fond, de ce să nu fii politician? Să țipe poate oricine ...

117

Maestrul I. P. susținea un recurs civil la Înalta Curte.

– Hotărârea dată în apel, domnilor judecători, este complet greșită. Pot să vă de-

monstrez că nici măcar nu s-au citit concluziile mele scrise ...

– Și cum puteți dovedi asta?

– Foarte simplu, domnule Președinte. Am depus 10 pagini de concluzii scrise și în mod deliberat le-am lipit între ele. Vă rog să observați că tot așa sunt și acum ...

118

– Care sunt susținerile Dvs. cu privire la excepția ridicată de reclamant? îl întreb pe avocatul pârâtului.

– Lăsăm la aprecierea instanței...

– Mare curaj aveți... (observ ca pentru mine).

119

O confuzie regretabilă între două personaje istorice cu nume asemănătoare, dar obiceiuri total diferite (Maria Tereza și Maica Tereza), a făcut-o pe partea vătămată să

formuleze plângere penală pentru calomnie.

– Onorată instanță, inculpata mi-a zis: „Parcă n-aș ști eu cine-mi ești, prea te crezi Maica Tereza...” Or, eu, domnule Președinte, vai de capul meu, nici măcar cal n-am...

120

Un distins membru al baroului bucureștean explică la televizor caracteristicile societății cu răspundere limitată și în loc de „patrimoniu de afectățione” spune convins și constant „patrimoniu de afectățione”...

121

Teoria „actelor ratate” a lui Freud în sensul că uneori subconștientul te trădează (mai pe românește „a scăpa porumbelul...”) este ilustrată de o întâmplare nostimă. În ipoteza, cu totul improbabilă, că „perlele” ar fi citite de cineva, iar acela n-ar fi jurist,

trebuie să știe că regula de procedură „electa una via”, provenind de la jurisconsultii romani, înseamnă că titularul dreptului nu are la dispoziție mai multe căi pentru a-l valorifica; el trebuie să facă o opțiune, să aleagă... de exemplu, victima unui accident nu poate, în același timp, să se constituie parte civilă în procesul penal și totodată, să introducă și o acțiune civilă în pretenții pentru același prejudiciu. Perorând cu grație în acest sens, o tânără și frumoasă doamnă avocat s-a referit, în mod repetat la „ERECTA una via”, ceea ce este cu totul și cu totul altceva ...

122

Doi distinși maeștri ai barei se înfierbântaseră în focul duelului judiciar. În toiul pledoariei, unuia dintre ei i-a zburat pur și simplu proteza din gură (desigur, pentru că pe atunci nu existau adezivi cărora li se făcă reclamă la TV). Bietul om a rămas mut. La care adversarul, cu eleganță, a remarcat:

– Domnule Președinte, cred că distinsul meu coleg dorește să depună concluzii scrise ...

123. O măgărie

*Ministerul Administrației și Internelor
Inspectoratul General al Poliției Române
Inspectoratul de Poliție al Județului Satu
Mare
Post Poliție comunal B.....*

NESECRET

EX. NR.

Nr.

B la 04.06.2009

CĂTRE,

ASIBAN S.A. SUCURSALA SĂLAJ

La adresa dumneavoastră nr. din data de2009, prin care ne solicitați să efectuăm verificări privind accidentul rutier

din data de 22.09.2007 în care a avut loc impactul între un autoturism Dacia Logan cu nr. de înmatriculare, condus de către dl. K. și un animal (măgar) pe DN 19/A între localitățile Belciug și Rătești, vă comunicăm următoarele:

În urma verificărilor efectuate cu privire la stabilirea identității proprietarului animalului în cauză, s-a procedat la verificarea microcipului pe care acesta trebuia să-l posede, stabilind că acesta nu este în proprietatea nici unei persoane de pe raza com. B., întrucât toate animalele înregistrate pe raza comunei de acest gen sunt înregistrate prin microcipuri.

Tot din verificările efectuate am stabilit că acest animal, respectiv măgarul, parcurge zeci de kilometri în căutarea femelei pentru împerechere, astfel că nu am putut identifica proprietarul acestuia.

ȘEFUL POSTULUI DE POLIȚIE COMUNAL B.

Ag. șef de poliție

K.

124. D-ale tehnoredactării....

Măruntă eroare într-o sentință a unei judecătorești bucureștene: „problema caracterului admisibil al cererii este CIRCUMCISĂ aspectelor vizând...”

125

Primăvara anului 1990. Se stabilise data alegerilor din 20 mai, „Duminica Orbului”. Conducând ședința, N.T. se străduiește să-i explice unui justițiabil când este 21 mai, data următorului termen:

- Vii dumneata pe 21 mai, fără citație...
- Haoleo, da` când ie asta?
- Păi peste exact 4 săptămâni, tot într-o zi de luni...
- Nu știu, mânca-ți-aș, când ie asta ...

N.T. are o idee strălucită:

- Fii atent, te rog. După ce te duci dumeata și votezi, a doua zi vii aici, e simplu ...
- Haoleo, da` pe cine să botez io, păcatele mele ...

126

Tot acolo, câțiva ani mai târziu. La apelul nominal într-o cauză, pentru reclamantă (societate comercială) răspunde „prezent” un tânăr.

- Cine sunteți dumneavoastră?
- Sunt consilierul juridic al societății, domnule Președinte. Vă rog să-mi acordați un termen pentru lipsă de apărare. Directorul meu vrea să angajăm un avocat ...
- Bine, dar sunteți totuși consilier juridic...
- Da, însă directorul insistă, are impresia că n-aș putea să ...
- Astăzi este însă o problemă foarte simplă, e păcat să acordăm un termen degeaba. S-a depus de către pârât o întâmpinare succin-

tă, în care se ridică o singură problemă. Vă rog să luați dosarul, citiți întâmpinarea, reluăm la a doua strigare.

După două ore ...

– Ei, ați citit? Care sunt concluziile dvs. pe excepția invocată?

– Domnule Președinte, insist totuși să-mi acordați un termen pentru lipsă de apărare.

Judecătorul, oftând:

– Aveți un director care se pricepe... Termen la 16 martie... pentru lipsă totală de apărare.

127

Pledând într-un recurs, maestrul L.M. a zis cam așa:

„– Soluția instanței de fond, nu este, prin gravitatea și efectele ei , o simplă eroare judiciară, ci o oroare judiciară ...”.

128

Și tot el, povestind la fumoară:

– Ieri la completul prezidat de X s-au acordat termene cu mare ușurință. Cum deschideai gura, pac „amână cauza la...” Eu voiam să mă judec, așa că mi-a fost frică să mă ridic și să rog să se deschidă fereastra, că era de nerespirat. Mi-am zis că, dacă mă vede că încerc să spun ceva, nu mai așteaptă să vadă ce vreau, imediat îmi dă termen...

129

Judecătoria bucureșteană. Anii 80, când divorțul se putea pronunța numai dacă „relațiile dintre soți sunt grav și iremediabil vătămăte, iar continuarea căsătoriei este vădit imposibilă”. La capătul unei ședințe istovitoare de 10 ore, perspectiva de a audia 4 martori în ultimul dosar de divorț îl indispune teribil pe judecătorul A.D., care prezida.

Se face apelul. Răspund reclamanta și pârâ-
tul, asistați de avocați.

– Domnilor avocați, ați adus martorii?

– Da, domnule Președinte, așteaptă în
afara sălii să fie chemați...

– Ahaaa, deci nu sunt aici! Foarte bine,
acordăm termen ca să-i audiem data vii-
toare...

130

O altă variantă, într-o situație identică:

– Martorii prezenți azi mai pot veni, ca să-i
audiem data viitoare?

– Mă tem că nu, domnule Președinte...

– Vă temeți degeaba. Dacă pot eu veni, vor
mai veni și ei o dată ...